■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			כתובות-הכותב לאשתו												
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
		פח:	כל זמן שתובעת כתובתה - יורשין משביעין אותה	ואתא ר"ש למימר:					■		!				
		פח:	וקמיפלגי בפלוגתא דאבא שאול בן אימא מרים ורבנן, ר"ש כאבא שאול, ורבנן כרבנן.					■			!		◊		
		פח:	התינח כל זמן שתובעת כתובתה, אינה תובעת כתובתה מאי איכא למימר?	מתקיף לה רב - פפא:						¿			◊		
		פח:	לאפוקי מדר"א ומחלוקתו.	אלא אמר רב פפא:							!		◊		
	מ	פח:	הוציאה גט ואין עמו כתובה - גובה כתובתה.										■		
		פט.	כתובה ואין עמה גט - היא אומרת אבד גיטי והוא אומר אבד שוברי, וכן בעל חוב שהוציא שטר חוב ואין עמו פרוזבול - הרי אלו לא יפרעו										■		
		פט.	מן הסכנה ואילך, אשה גובה כתובתה שלא בגט, ובעל חוב גובה שלא בפרוזבול.	רשב"ג:									■		
	ג	פט.	ש"מ: כותבין שובר, דאי אין כותבין שובר, ליחוש דלמא מפקא לה לכתובתה וגביא בה									¿	◊		
		פט.	במקום שאין כותבין כתובה עסקי'	רב:						♦	!		◊		
		פט.	אף במקום שכותבין כתובה.	שמואל:						♦	!		◊		
		פט.	ולשמואל כותבין שובר?							¿					
		פט.	במקום שאין כותבין ואמר כתבתי - עליו להביא ראיה, במקום שכותבין ואמרה לא כתב לי - עליה להביא ראיה.	רב ענן, לדידי מיפרשא לי מיניה דמר שמואל:					!				◊		
		פט.	ואף רב הדר ביה					■					◊		
			בין במקום שכותבין, בין במקום שאין כותבין, גט - גובה עיקר, כתובה - גובה תוספת, וכל הרוצה להשיב יבא וישיב.	דאמר רב:			■	■					◊		
		פט.	כתובה ואין עמה גט - היא אומרת אבד גיטי והוא אומר אבד שוברי, וכן בע"ח שהוציא שטר חוב ואין עמו פרוזבול - הרי אלו לא יפרעו	תנן:					■		¿		◊		
		פט.	בשלמא לשמואל, מוקי לה במקום שאין כותבין ואמר כתבתי, דאמרי' ליה: אייתי ראיה, ואי לא מייתי ראיה, אמרינן ליה: זיל פרעיה אלא לרב, נהי דעיקר לא גביא, תוספת מיהא תיגבי								¿		◊		
		פט.	הכא במאי עסקינן - כשאין שם עדי גירושין, מיגו דיכול למימר לא גירשתיה, יכול למימר גירשתיה ונתתי לה כתובתה.	רב יוסף:					!				◊		
		פט:	מן הסכנה ואילך, אשה גובה כתובתה שלא בגט, ובעל חוב שלא בפרוזבול	הא מדקתני סיפא, רשב"ג:			■	¿					◊		
		פט:	בדאיכא עדי גירושין עסקינן, דאי ליכא עדי גירושין, במאי גביא?					¿							
		פט:	אלא כולה רשב"ג היא, וחסורי מיחסרא						!				◊		
		פט:	הרי אלו לא יפרעו, בד"א - כשאין שם עדי גירושין, אבל יש שם עדי גירושין גביא תוספת, ועיקר - אי מפקא גיטא גביא, ואי לא מפקא גיטא לא גביא ומן הסכנה ואילך, אע"ג דלא מפקא גיטא גביא, שרשב"ג אומר: מסכנה ואילך, אשה גובה כתובתה שלא בגט, ובעל חוב שלא בפרוזבול.	והכי קתני:[רשב"ג]				■	!				◊		
		פט:	לדידך דאמרת גט גובה עיקר, אלמנה מן הנשואין במאי גביא? בעדי מיתה. וליחוש דלמא גירשה, ומפקא לגיטא וגביא ביהּ?	רב כהנא ורב אסי לרב:						¿			◊		
		פט:	ביושבת תחת בעלה.						!				◊		
		פט:	ודלמא סמוך למיתה גירשהּ					¿							
		פט:	איהו הוא דאפסיד אנפשיה.				!								
		פט:	אלמנה מן האירוסין במאי גביא? בעדי מיתה. וליחוש דלמא גירשה, ומפקא גיטא וגביאָ?					¿					◊		
		פט:	אלא, במקום דלא אפשר כתבינן שובר, דאי לא תימא הכי, עדי מיתה גופייהו, ניחוש דלמא מפקא עדי מיתה בהאי בי דינא וגביא, והדר מפקא בבי דינא אחרינא וגביאָ אלא ודאי, במקום דלא אפשר כתבינן שובר.						!					◊	
		פט:	אלמנה מן האירוסין מנלן דאית לה כתובה?	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי:								^	◊		
		פט:	נתארמלה או נתגרשה, בין מן האירוסין בין מן הנשואין - גובה את הכל	אילימא מהא:						■	¿		◊		

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
		כתובות-הכותב לאשתו											
	מאן דאמר	מימרא											
צ.	והא לא תני הכי:	חידשו - נוטלת מה שחידשו, לא חידשו - בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה				■	¿				◊		
צ.		תיובתא דרב יהודה				■					◊		
צ.		רב יהודה מתניתין אטעיתיה			■								
צ.	הוא סבר:[רב יהודה]	כתובתה קיימת אכולה מילתא קאי		■	■						◊		
צ.		ולא היא, אעיקר כתובה קאי.			■								
		הדרן עלך הכותב לאשתו											

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

																		כתובות-מי שהיה נשוי	
																		מימרא	מאן דאמר
צ.	מ	■																מי שהיה נשוי שתי נשים ומת - הראשונה קודמת לשניה, ויורשי הראשונה קודמין ליורשי שניה.	
צ.		■																נשא את הראשונה ומתה, נשא שניה ומת הוא - שניה ויורשיה קודמין ליורשי הראשונה.	
צ.	ג	◊	¿															מדקתני הראשונה קודמת לשניה, ולא קתני הראשונה יש לה והשניה אין לה, מכלל דאי קדמה שניה ותפסה - לא מפקינן מינה, שמע מינה: בעל חוב מאוחר שקדם וגבה, מה שגבה גבה	
צ.		◊		!														לעולם אימא לך: מה שגבה לא גבה, ומאי קודמת? לגמרי קתני	
צ.				!	■													בן קודם לבת.	כדתנן:
צ.		◊	¿															מדלא קתני אם קדמה שניה ותפסה אין מוציאין מידה, מכלל דאי קדמה שניה ותפסה - מפקינן מינה, שמע מינה: בעל חוב מאוחר שקדם וגבה, מה שגבה לא גבה	איכא דאמרי:
צ.		◊		!														לעולם אימא לך: מה שגבה גבה, איידי דתנא שניה ויורשיה קודמין ליורשי הראשונה, תנא נמי הראשונה קודמת לשניה.	
צ:	>	■																נשא את הראשונה.	
צ:			■															שמע מינה תלת:	
צ:		◊	■	■														שמע מינה, אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין, ולא חיישינן לאינצויי, ממאי? מדקתני שניה ויורשיה קודמים ליורשי ראשונה, מיקדם הוא דקדמי, הא איכא שקלי	
צ:		◊	■	■														ושמע מינה, כתובה נעשית מותר לחברתה, ממאי? מדלא קתני אם יש שם מותר דינר	
צ:		◊	■	■														ושמע מינה, כתובת בנין דכרין לא טרפה ממשעבדי, דאי סלקא דעתין טרפה ממשעבדי, ליתו בני ראשונה ולטרפינהו לבני שניה.	
צ:		◊		¿														ממאי? דלמא לעולם אימא לך: אחת בחייו ואחת במותו - אין להן כתובת בנין דכרין, ומאי קודמין? לנחלה קתני	מתקיף לה רב אשי:
צ:					¿													וכי תימא יורשי הראשונה למה לי?	
צ:						!												איידי דתנא שניה ויורשיה, תנא נמי ליורשי הראשונה	
צ:		◊		¿														ודקאמרת: כתובה נעשית מותר לחברתה, דלמא לעולם אימא לך: אין כתובה נעשית מותר לחברתה, והכא הוא דאיכא מותר דינר	[רב אשי]
צ:		◊		¿														ואחת בחייו ואחת במותו תנאי היא	
צ:		◊		¿	■	♦												מתו אחת בחייו ואחת במותו, בן ננס אומר: יכולין בני הראשונה לומר לבני השניה בני בעלת חוב אתם, טלו כתובת אמכם וצאו	דתניא: [בן ננס]
צ:		◊		¿	■	♦												כבר קפצה נחלה מלפני בני הראשונה ונפלה לפני בני השניה	רבי עקיבא:
צ:				¿														מאי לאו בהא קא מיפלגי	
צ:		◊		¿	■	♦												אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין,	דמר סבר:[בן ננס]
צ:		◊		¿	■	♦												אחת בחייו ואחת במותו - אין להן כתובת בנין דכרין.	ומר סבר:[רבי עקיבא]
צ:		◊			!													רבה, אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי: דכולי עלמא, אחת בחייו ואחת במותו - יש להן כתובת בנין דכרין, והכא בכתובה נעשית מותר לחברתה והוא הדין לבעל חוב קמיפלגי	
צ:		◊			!	■	♦											כתובה נעשית מותר לחברתה והוא הדין לבעל חוב	דמר סבר:[בן ננס]
צ:		◊			!	■	♦											אין כתובה נעשית מותר לחברתה והוא הדין לבעל חוב	ומר סבר:[רבי עקיבא]
צ:		◊				■												בבעל חוב - כולי עלמא לא פליגי דהוי מותר, כי פליגי - בכתובה.	ואמינא להו אנא:[רבה]
צ:		◊				¿												אי הכי, רבי עקיבא אומר: כבר קפצה נחלה, אם יש מותר דינר מיבעי ליה	מתקיף לה רב יוסף:
צ:		◊		¿														באחת בחייו ואחת במותו קא מיפלגי, והני תנאי כי הני תנאי:	אלא אמר רב יוסף:
צ:		◊		¿	■	♦												נשא את הראשונה ומתה, נשא את השניה ומת הוא, באין בניה של זו לאחר מיתה ונוטלין כתובת אמן	דתניא:[ת"ק]
צ:		◊		¿	■	♦												אם יש מותר דינר - אלו נוטלין כתובת אמן ואלו נוטלין כתובת אמן, ואם לאו - חולקין בשוה	רבי שמעון:

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

| | | |

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			כתובות-מי שהיה נשוי											
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
		צא.	דניכסי דבי בר צרצור מועטין ונתרבו הוו, ואתו לקמיה דרב עמרם	ת"ש:					O	!			◊		
		צא.	זילו פייסינהו	אמר להו:[רב עמרם]				■		!			◊		
		צא.	לא אשגחו.				O			!					
		צא.	אי לא מפייסיתו להו, מחינא לכו בסילוא דלא מבע דמא.	אמר להו:[רב עמרם]			O			!					
		צא.	שדרינהו לקמיה דרב נחמן				O			!					
		צא.	כשם שמרובין ונתמעטו זכו בהן יורשין, כך מועטין ונתרבו זכו בהן יורשין.	אמר להן:[רב נחמן]		■				!			◊		
		צא:	(סימן: אלף ומאה מצוה בכתובה יעקב זקף שדותיו בדברים עסיקין)										◊		
		צא:	ההוא גברא דהוו מסקי ביה אלפא זוזי, הוו ליה תרי אפדני, זבינהו חדא בחמש מאה וחדא בחמש מאה, אתא בעל חוב טרפא לחדא מינייהו, הדר קטריף לאידך, שקל אלפא זוזי וקא אזיל לגביה, א"ל: אי שויא לך אלפא זוזי - לחיי, ואי לא - שקיל אלפא זוזי ואיסתלק									O	◊		
		צא:	היינו מתני':	סבר רמי בר חמא למימר							■		◊		
		צא:	אם אמרו יתומים הרי אנו מעלין על נכסי אבינו יפה דינר	[מתניתין]						■	■				
		צא:	מי דמי? התם אית להו פסידא ליתמי, הכא מי אית ליה פסידא? אלפא יהיב ואלפא שקיל.	א"ל רבא:						¿			◊		
		צא:	וטירפא בכמה כתבינן?							^			◊		
		צא:	באלפא	רבינא:				♦	!				◊		
		צא:	בחמש מאה.	רב עוירא:				♦	!				◊		
		צא:	והלכתא: בחמש מאה.					■					◊		
		צא:	ההוא גברא דהוו מסקי ביה מאה זוזי, הוו ליה תרי קטיני דארעא, חד זבינהו בחמשין וחד בחמשין, אתא בעל חוב טרפא לחד מינייהו, הדר אתא וקטריף לאידך, שקל ק' זוזי וקאזיל לגביה, וא"ל: אי שויא לך ק' זוזי - לחיי, ואי לא - שקול ק' זוזי ואיסתלק									O	◊		
		צא:	היינו מתני':	סבר רב יוסף למימר:							■				
		צא:	אם אמרו יתומים כו'	[מתניתין]						■	■				
		צא:	מי דמי? התם אית להו פסידא ליתמי, הכא מאי פסידא אית ליה? מאה יהיב, מאה שקיל.	א"ל אביי:						¿					
		צא:	וטירפא בכמה כתבינן?							^					
		צא:	במאה	רבינא:				♦	!						
		צא:	בחמשין.	רב עוירא:				♦	!						
		צא:	והלכתא: בחמשין.					■							
		צא:	ההוא גברא דהוו מסקי ביה מאה זוזי, שכיב, שבק קטינא דארעא דהוה שויא חמשין זוזי, אתא - בעל חוב וקטריף ליה, אזול יתמי יהבו ליה חמשין זוזי, הדר קטריף לה, אתו לקמיה דאביי									O	◊		
		צא:	מצוה על היתומים לפרוע חוב אביהן, הני קמאי מצוה עבדיתו, השתא כי טריף בדין קטריף.	אמר להן:[אביי]							■		◊		
		צא:	ולא אמרן - דלא אמרו ליה הני חמשין זוזי דמי דארעא קטינא, אבל אמרו ליה הני חמשין זוזי דמי ארעא קטינא - סלוקי סלקוה.							■			◊		
		צא:	ההוא גברא דזבנה לכתובתה דאימיה בטובת הנאה, וא"ל: אי אתיא אם ומערערא לא מפצינא לך שכיבא אימיה ולא איערערא, ואתא איהו וקא מערער									O	◊		
		צא:	איהו במקום אימיה קאי	סבר רמי בר חמא למימר:							■		◊		
		צא:	נהי דאחריות דידה לא קביל עליה, אחריות דידיה מי לא קביל?	א"ל רבא:						¿			◊		

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

																	כתובות-מי שהיה נשוי		
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא							
צא:		◊		■							רמי בר חמא:	ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות, ואתא שמעון ומכרה לראובן באחריות, ואתא בעל חוב דראובן וקטריף ליה מיניה, דינא הוא, דאזיל שמעון ומפצי ליה.							
צב.		◊		¿							א"ל רבא:	נהי דאחריות דעלמא קביל עליה, אחריות דנפשיה מי קביל עליה?							
צב.		◊			■						ומודה רבא	בראובן שירש שדה מיעקב ומכרה לשמעון שלא באחריות, ואתא שמעון ומכרה לראובן באחריות, ואתא בעל חוב דיעקב וקטריף ליה מיניה, דינא הוא, דאזיל שמעון ומפצי ליה מיניה, מאי טעמא? בעל חוב דיעקב כבעל חוב דעלמא דמי.							
צב.		◊	■								רמי בר חמא:	ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות וזקף עליו במלוה, ומת ראובן, ואתא בעל חוב דראובן וקטריף לה משמעון ופייסיה בזוזי, דינא הוא, דאמרי ליה בני ראובן: אנן מטלטלי שבק אבון גבך, ומטלטלי דיתמי לבעל חוב לא משתעבדי.							
צב.		◊		■							רבא:	אי פקח אידך, מגבי להו ניהלייהו ארעא והדר גבי לה מינייהו כרב נחמן							
צב.		◊	■		■						דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:	יתומים שגבו קרקע בחובת אביהן, בעל חוב חוזר וגובה אותה מהן.							
צב.		◊	■								רבה:	ראובן שמכר כל שדותיו לשמעון, וחזר שמעון ומכר שדה אחת ללוי, ואתא בעל חוב דראובן, רצה - מזה גובה, רצה - מזה גובה.							
צב.		◊		■								ולא אמרן אלא דזבנה בינונית, אבל זבנה עידית וזבורית, מצי אמר ליה: להכי טרחי וזביני ארעא דלא חזיא לך.							
צב.		◊			■							ובינונית נמי, לא אמרן אלא דלא שבק בינונית דכוותה, אבל שבק בינונית דכוותה, מצי א"ל: הנחתי לך מקום לגבות הימנו.							
צב:		◊	■								אביי:	ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות, ואתא בעל חוב דראובן וקטריף לה מיניה, דינא הוא, דאזיל ראובן ומפצי ליה, ולא מצי אמר ליה לאו בעל דברים דידי את, משום דאמר ליה: דמפקת מיניה עלי הדר.							
צב:		◊		■							איכא דאמרי:	אפילו שלא באחריות נמי, דאמר ליה: לא ניחא לי דתהוי ליה לשמעון תרעומת עלי.							
צב:		◊	■								אביי:	ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות, ויצאו עליו עסיקין, עד שלא החזיק בה - יכול לחזור בו, משהחזיק בה - אינו יכול לחזור בו, משום דאמר ליה: חייתא דקיטרי סברת וקבילת.							
צג.				^								ומאימת מחזיק בה?							
צג.		◊			!							מכי דייש אמצרי.							
צג.		◊		■							איכא דאמרי:	אפי' באחריות נמי, דאמר ליה: אחוי טירפך ואשלם לך.							
צג.	מ	■										מי שהיה נשוי שלש נשים ומת, כתובתה של זו מנה ושל זו מאתים ושל זו שלש מאות, ואין שם אלא מנה - חולקין בשוה.							
צג.		■										היו שם מאתים, של מנה - נוטלת חמשים, של מאתים ושל שלש מאות - שלשה שלשה של זהב.							
צג.		■										היו שם שלש מאות, של מנה - נוטלת חמשים, ושל מאתים - מנה, ושל שלש מאות - ששה של זהב.							
צג.		■										וכן ג' שהטילו לכיס, פיחתו או הותירו כך הן חולקין.							
צג.	ג	■										של מנה נוטלת חמשים							
			¿									תלתין ותלתא ותילתא הוא דאית לה							
צג.		◊		!							שמואל:	בכותבת בעלת מאתים לבעלת מנה, דין ודברים אין לי עמך במנה							
צג.		◊		¿			■				אי הכי, אימא סיפא:	של מאתים ושל שלש מאות - שלש שלש של זהב							
צג.				¿								תימא לה: הא סלקת נפשך מינה							
צג.		◊				!						משום דאמרה לה: מדין ודברים הוא דסליקי נפשאי.							
צג.	<	■										היו שם שלש מאות וכו'.							
צג.			¿									של מאתים - מנה, שבעים וחמשה הוא דאית לה							
צג.		◊		!	♦						שמואל:	בכותבת בעלת שלש מאות לבעלת מאתים ולבעלת מנה דין ודברים אין לי עמכם במנה.							
צג.		◊		!	♦						רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא:	רישא בשתי תפיסות, וסיפא בשתי תפיסות							

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

| | | |

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
	מימרא	מאן דאמר	כתובות-מי שהיה נשוי										
צד.	לית ליה דאביי קשישא.	ת"ק:				♦	■		!		◊		
צד.	אית ליה דאביי קשישא.	בן ננס:				♦	■		!		◊		
צד.	הני תרי אחי ותרי שותפי דאית להו דינא בהדי חד, ואזל חד מינייהו בהדיה לדינא, לא מצי אידך למימר ליה את לאו בעל דברים דידי את, אלא שליחותיה עבד.	רב הונא:								■	◊		
צד.	כי האי גוונא מאי?	אקלע ר"נ לסורא, שיילוהי:							^				
צד.	הראשונה נשבעת לשניה, ושניה לשלישית, ושלישית לרביעית	אמר להו[ר"נ],מתני' היא:					■		!		◊		
צד.	ואילו ראשונה לשלישית לא קתני, מאי טעמא? לאו משום דשליחותה עבדה.								!		◊		
צד.	מי דמי? התם שבועה לאחד ושבועה למאה, הכא אמר: אילו אנא הואי, טעיננא טפי.						¿				◊		
צד.	ולא אמרן אלא דלא איתיה במתא, אבל איתיה במתא איבעי ליה למיתי.								■		◊		
צד.	ב' שטרות היוצאים ביום אחד, רב אמר: חולקין	אתמר:[רב]							♦	■	◊		
צד.	שודא דדייני.	שמואל:							♦	■	◊		
צד.	לימא, רב דאמר כר"מ	[רב]					♦	■	¿		◊		
צד.	עדי חתימה כרתי	דאמר:[רבי מאיר]				♦	■	■	¿				
צד:	ושמואל דאמר כרבי אלעזר	[שמואל]					♦	■	¿		◊		
צד:	עדי מסירה כרתי	דאמר:[רבי אלעזר]				♦	■	■	¿				
צד:	לא, דכולי עלמא כרבי אלעזר, והכא בהא קמיפלגי								!		◊		
צד:	חלוקה עדיפא	רב סבר:				♦	■		!		◊		
צד:	שודא דדייני עדיפא.	שמואל סבר:				♦	■		!		◊		
צד:	ומי מצית מוקמת ליה לרב כר' אלעזר?						¿						
צד:	הלכה כרבי אלעזר בגיטין	והאמר רב יהודה אמר רב:				■	¿				◊		
צד:	כי אמריתה קמיה דשמואל				O		¿						
צד:	אף בשטרות	אמר:[שמואל]		■			¿				◊		
צד:	בשטרות לא	מכלל דרב סבר:					¿				◊		
צד:	אלא מחוורתא, רב כר"מ ושמואל כרבי אלעזר.								■		◊		
צד:	שני שטרות היוצאים ביום אחד - חולקין	מיתיבי:						■	¿		◊		
צד:	תיובתא דשמואל								¿				
צד:	הא מני? ר"מ היא, ואנא דאמרי כר' אלעזר.	אמר לך שמואל:							!		◊		
צד:	אי ר"מ, אימא סיפא:						¿				◊		
צד:	כתב לאחד ומסר לאחר - זה שמסר לו קנה	[סיפא]				■	¿				◊		
צד:	ואי רבי מאיר, אמאי קנה?						¿						
צד:	עדי חתימה כרתי	האמר:[רבי מאיר]				■	¿						

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

			כתובות-מי שהיה נשוי											
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
צד:			תנאי היא								!		◊		
צד:			יחלוקו	דתניא, וחכמים אומרים:					♦	■	!		◊		
צד:			מה שירצה השליש יעשה.	וכאן אמרו:					♦	■	!		◊		
צד:			אמיה דרמי בר חמא כתבתינהו לנכסה לרמי בר חמא בצפרא, לאורתא כתבתינהו למר עוקבא בר חמא.								O		◊		
צד:			אתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת, אוקמיה בנכסא.	[רב ששת]						■			◊		
צד:			אתא מר עוקבא לקמיה דרב נחמן, אוקמיה בנכסא.	[רב נחמן]						■			◊		
צד:			אתא רב ששת לקמיה דרב נחמן					O							
צד:			מ"ט עבד מר הכי?	א"ל:[רב ששת]				¿							
צד:			ומ"ט עבד מר הכי?	א"ל:[רב נחמן]			¿								
צד:			דקדים	א"ל:[רב ששת]			!						◊		
צד:			אטו בירושלים יתבינן דכתבינן שעות?	א"ל:[רב נחמן]		¿							◊		
צד:			אלא מר מאי טעמא עבד הכי?	[רב ששת]				¿							
צד:			שודא דדייני	א"ל:[רב נחמן]				!					◊		
צד:			אנא נמי שודא דדייני	א"ל:[רב ששת]			¿						◊		
צד:			חדא, דאנא דיינא ומר לאו דיינא ועוד, מעיקרא לאו בתורת הכי אתית לה.	א"ל:[רב נחמן]		!							◊		
צד:			הנהו תרי שטרי דאתו לקמיה דרב יוסף, חד הוה כתוב בחמשא בניסן, וחד הוה כתוב ביה בניסן סתמא, אוקמיה רב יוסף לההוא דחמשא בניסן בנכסים.	[רב יוסף]							O		◊		
צד:			אמר ליה אידך: ואנא אפסיד?							O					
צד:			את ידך על התחתונה, אימא בר כ"ט בניסן את.	אמר ליה:[רב יוסף]					O				◊		
צד:			א"ל: ונכתוב לי מר טירפא מאייר ואילך					O					◊		
צה.			יכלי למימר לך את בר חד בניסן את.	אמר ליה:[רב יוסף]			O						◊		
צה.			מאי תקנתיה?			¿									
צה.			נכתבו הרשאה להדדי.		!								◊		